

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

İMTİHAN

Esselamu Aleyküm ve Rahmetullah

Eûzübillâhîmine'ş-şeytânî'r-racim Bismillâhırrahmânırrahim.

Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel ervelin vel ahirin.

Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,

Şeyh Abdullah Dağüstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.

Tarikatun es sobbe vel hayru fî cemiyya.

Allah (c.c.) bizi bu dünyaya gönderdi. Burası cennet değildir. Burası imtihan yeridir. Herkesin bir imtihanı vardır bu dünyada. İmtihan olmayan yer cennettir. İnşallah hepimiz cennette Peygamber Efendimiz'e komşu oluruz. Şeyhimizle beraber cennette oluruz. O vakit dert kalmaz.

Dünyada şeytan var, nefis var, şeytandan beter insanlar var. Sıkıntısız olan kimse yoktur bu dünyada. Sıkıntısız olan kimdir? Akli olmayan, farkında olmayan insandır. Bazen görürsünüz delileri; gülüp geçer, bütün vakit kahkaha atarlar. Sen de onları görünce deli dersin. Normalde insanın aldığı her nefeste, her an bir şeyler oluyor. İnsanın imtihansız anı geçmiyor yani. Müslüman için de Müslüman olmayan için de bu böyle.

Zamanın birinde, zannedersem Beyazıt Bestami Hazretleri ata binip gidiyordu. Sıcak bir gündü. Müridlerle beraber ilerlerken karşıdan bir gayri Müslim geliyormuş. Adam "Dünya imtihan yeridir diyorsunuz. Bu ne biçim sözdür? Sen ata binmişsin; ben sırtımda yük var, yürüyorum. Bir de imtihan yeri diyorsun. Nasıl oluyor?" demiş.

Mübarek cevap veriyor ki: "Sen bu sıcakta yürüyorsun, sırtında yük var, güneş tepende. Bu senin için ahirete nazaran cennet gibidir. Çünkü senin yerin cehennemdir. Cehennemde bu vaziyeti bulsan şükredersin. Onu bulamayacaksın orada. Allah'a yaptığın isyana karşı, yaptığın fitne fesada karşı alacağın cezaların yanında, bu cennet gibi kalır!"

Ama normalde de insanlara devamlı imtihan var, her bakımdan var. **En çok imtihana, belaya maruz kalan peygamberlerdir.** Peygamberler içinde de Peygamber Efendimiz (s.a.v) en çok belaya maruz kalmıştır. En çok onlardır eziyet çeken. Peygamber Efendimiz'in çektiği eziyeti kimse çekemez.

Peygamber Efendimiz gibi bir insan, iki tane zındık kâfirle muhatap oluyor. Eziyet ediyorlar, yalancısın diyorlar, delisin diyorlar, sihirbazsın diyorlar, her türlü şeyi diyorlar. İki tane insan, insan değil herif!

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kibris-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

Hâlbuki öteki tarafta, bütün kâinatı Allah (c.c.) O'nun emrine vermiş. Sidret-ül Munteha'dan ötesine kadar göstermiş Peygamber Efendimiz'e. Her tarafı göstermiş. Bunların hepsi senindir demiş. Öyle olup da o insanların sözlerine kimse tahammül etmez. Kimsede o kuvvet yok. Ancak Peygamber Efendimiz'de olur.

Onlar Peygamber Efendimiz'in azametinin yanında bir sinek, bir pire bile değildir. Ama Efendimiz (s.a.v.) yine de sabretti. Bu Allah'ın bize bir iptilasıdır deyip sabretti. O, en büyük mertebelere böyle yükseldi. Ne kadar sabretse daha fazla mertebeye yükseliyor. En yüksek mertebe, en çok belaya maruz kalan peygamberlerindir. Onların mertebesinden, onların makamlarından daha yüksek bir mertebeye ulaşılamaz.

Tahammülleri sonsuzdur onların. Tabi bazı Peygamberler istemeyerek de olsa bazı konularda beddua değil de bir şeyler söylemişlerdir. Allah hemen o kavmi cezalandırmıştır. Ama nasıl sabretmediniz gibisinden Allah (c.c.) o peygamberlere sormuştur. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'de o yoktur.

Cebrail Aleyhisselam Taif'te Efendimiz'in dişi kırıldığını görünce, bunları bir kanadıyla değil de kanat fazla gelir onlara, tüyüyle bile böyle yapsa onları ezip geçerd. Bir tanesi kalmaz, ne dağ kalır ne taş kalır hepsi ezilirdi. Efendimiz (s.a.v.) olmaz dedi. Allah bunlara hidayet versin, bunlar bilmiyorlar dedi.

Allah insanlara hakikaten hidayet versin. Cahil çok var. Cahillik ortalığı doldurdu. Ne kadar cahil varsa, insanlar da o kadar daha fazla ona rağbet ediyor. Cehil, cehalet güzel bir şey değildir. Ne için güzel değildir? Çünkü Peygamber Efendimiz'in en büyük düşmanı cehalettir.

O heriflerden birisinin adını da Ebu Cehil koydu. Cehaletin babası demektir. Demek ki iyi bir şey değildir. **Cehalet Allah'ı bilmemek, Peygamber'i tanımamak, İslam'ı tanımamaktır. Hz. Peygamber'e hürmet etmemektir cehalet.**

Cehaletin tabi mertebeleri var. Bir mertebe Hz. Peygamber (s.a.v.)'i hakikaten bilmeyip de O'na normal insan gibi davranmak. O da çok büyük cehalettir, akılsızlıktır. Ondan sonra başka dereceler var. İslam'ı tanımamak, Allah'ı tanımamak. Büsbütün cehalet orası. Cehalet güzel bir şey değildir.

Allah bize hakiki ilimlerden nasip etsin, hakiki iman versin inşallah. **İman hakiki iman olunca insan hiçbir şeyden korkmaz, hiçbir şeyden sıkılmaz, daralmaz.** İnsanların mertebesi de imanının mertebesine göredir. İmanda en yüksek mertebe peygamberlerindir. Onlar ne kadar belaya maruz kalsalar hiç umurlarında değildir. Ondan sonra evliyalar ve âlimler gelir. Bu sırayladır.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

Allah herkese kendi yüküne göre bir imtihan verir. Kimseye yükünden fazla bir imtihan vermez. Allah bize imtihanla muamele etmesin, ihsanıyla muamele etsin inşallah. Biz hepimiz zayıf kullarız, imtihan kaldıramayız. Allah ihsanıyla muamele etsin bize. İmtihan istemeyiz, merhamet isteriz inşallah.

Ve Min Allahu Tevfik

El Fatiha

Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri'nin (k.s.)

02 Ekim 2015 Tarihli sohbeti / Akbaba Dergahı